

Prising av bruk av utstyr – dagens praksis (i min gruppe.....)

Vincent Eijsink

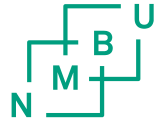
Faculty of Chemistry, Biotechnology and Food Science

Norwegian University of Life Sciences (NMBU)

Ås, Norway

Ås, 26. august 2019

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

For bidragsprosjekter ligger alle kostnader, bortsett fra bruk av spesialutstyr og eventuell bruk av personale, inn i overheadsatsen, fordi:

- Overhead *bør* dekke det meste og dette er det enkleste
- Husleie tilknyttet utstysbruk er vanskelig å regne ut og er ofte neglisjerbar (?)
- Utstysbruk i bidragsprosjekter bør uansett sponses av NMBU

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

For bidragsprosjekter ligger alle kostnader, bortsett fra bruk av spesialutstyr og eventuell bruk av personale, inn i overheadsatsen, fordi:

- Overhead *bør* dekke det meste og dette er det enkleste
- Husleie tilknyttet utstysbruk er vanskelig å regne ut og er ofte neglisjerbar (?)
- Utstysbruk i bidragsprosjekter bør uansett sponses av NMBU

Husleie kan (bør) rapporteres og eller dekkes av bruker i noen tilfeller:

- Oppdragsprosjekter
- Spesialtilfeller (f eks “hele laboratorier”)
- Bidragprosjekter som ikke styres av NMBU (OBS!)
- Der hvor rapportering av egenbidrag er viktig (eks NFR infra)

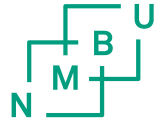
Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er stort sett uungåelig at NMBU sponser utstyr. Hvorfor?

- Uttstyret er “for dyr”
- Hvis pris = kostnad/kapasitet, og det MÅ det være, da vil kun full kapasitetsutnyttelse gi kostnadsdekkende drift
- NMBU må bare risiko ved underforbruk

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er stort sett uungåelig at NMBU sponser utstyr. Hvorfor?

- Uttstyret er “for dyr”
- Hvis pris = kostnad/kapasitet, og det MÅ det være, da vil kun full kapasitetsutnyttelse gi kostnadsdekkende drift
- NMBU må bare risiko ved underforbruk

Dette medfører at det spiller en rolle hvem som har regien når det gjelder bidragsforskning

- NMBU skal ikke sponse andre universiteter (?)

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er stort sett uungåelig at NMBU sponser utstyr. Hvorfor?

- Uttstyret er “for dyr”
- Hvis pris = kostnad/kapasitet, og det MÅ det være, da vil kun full kapasitetsutnyttelse gi kostnadsdekkende drift
- NMBU må bare risiko ved underforbruk

Dette medfører at det spiller en rolle hvem som har regien når det gjelder bidragsforskning

- NMBU skal ikke sponse andre universiteter (?)

Ved bruk i oppdragsforskning

- NMBU bør ta større marginer enn 5 % så lenge pris = kostnad/kapasitet

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er et mål i seg selv at utstyret blir brukt

- Vi skal holde oss til regler og lover
- Vi skal ikke ha mer enn 20 % oppdrags (“økonomisk aktivitet” på utstyret
- Det skal ikke lage ikke lovpålagde økonomiske hindrer for at utstyret blir brukt
- Vi skal IKKE blåse opp personalkostander – vi driver ikke butikk.

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

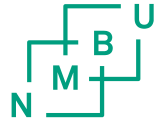
Det er et mål i seg selv at utstyret blir brukt

- Vi skal holde oss til regler og lover
- Vi skal ikke ha mer enn 20 % oppdrags (“økonomisk aktivitet” på utstyret
- Det skal ikke lage ikke lovpålagde økonomiske hindrer for at utstyret blir brukt
- Vi skal IKKE blåse opp personalkostander – vi driver ikke butikk.

Det spiller en rolle hvem som har betalt utstyret

- Personal og driftskostnader dekkes alltid av brukeren
- Har NFR finansiert utstyret betales ikke for verditap
- Har NMBU finansiert utstyret betales det for verditap

Altså, hvem betaler hva?

	Bidrag, NMBU	Bidrag, ekstern	Oppdrag («økonomisk aktivitet»)
Driftskostnader	Ja	Ja	Ja
Husleie	Nei (kanskje)	Av og til	Av og til
Personalkostnader	Ja	Ja	Ja
Verditap, NFR finansiert utstyr	Nei	Nei	Ja
Verditap, NMBU finansiert utstyr	Ja	Ja	Ja
Fortjeneste	Nei	Nei	Ja

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Driftskostnader

Husleie

Personalkostnader

Verditap, NFR
finansiert utstyr

Verditap, NMBU
finansiert utstyr

Fortjeneste

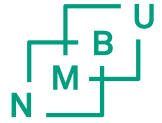
Legg merke til prissettingen:

Pris er lik *kostnad delt på en kapasitet som er lik det antall brukertimer (eller andre relevante kostnadsbærere) et leiested totalt sett er dimensjonert for i normal driftsfase.*

Denne definisjonen er ***helt nødvendig*** og ***koster penger***.

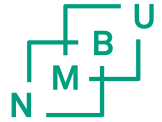
Det virker til å være lov å bruke denne definisjonen også for oppdragsprosjekter.

Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er ingen grunn til å ikke også belaste prosjekter for bruk av allerede nedskrevet utstyr (?)

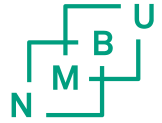
Noen (politisk ikke nødvendigvis korrekte) utgangspunkter

Det er ingen grunn til å ikke også belaste prosjekter for bruk av allerede nedskrevet utstyr (?)

Det er ikke hensiktsmessig å differensiere priser for forskjellige typer brukere i samme kategori (f eks NMBU, eller ekstern)

Hvor går inntektene og hvordan føres disse?

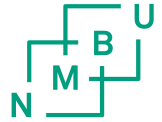

Til forskningsgruppen som drifter utstyret?

Til den som har betalt utstyret?

Til en egen “enhet”?

Eksempel 1 – Finansiering av en ny MALDI-TOF a 4 millioner

Nofima betaler 1 million

NMBU sentralt bevilger 1 million, etter søknad

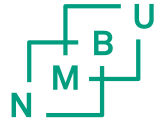
Nibio, KBM, og spesialinteresserte forskningsgrupper ved KBM betaler 1 million

KBM betaler 1 million

Det legges opp til en brukerbetaling på 1 million. Dette beløpet beregnes på basis av det som ansees til å være realistisk, mhp bade prisen for brukeren og etterspørselen.

KBM tar risikoen

Eksempel 2 – HPLC plattformen ved KBM

Prinsippene:

- Ikke gjør det for komplisert, ikke noe fin-regning
- Var sikker på at man ikke fakturerer for mye
- Unngå et «prohibitive» kostnadsnivå

Eksempel 2 – HPLC plattformen ved KBM

Utstyr (fem års nedskrivning):

- ICS: 240 tusen per år, alle prosjekter
- Agilent: 100 tusen per år, alle prosjekter
- RSLC: 100 tusen per år, alle prosjekter
- RSLC-Velos-Pro: 300 tusen per år, alle prosjekter
- Chitin HPLC: 100 tusen per år, alle prosjekter
- VFA-HPLC: Prosjektfinansiert. Tas ikke med
- Prep-HPLC: 150 tusen per år
- SEC-MALLS: 150 tusen per år (som er 50 %; andre 50 % er betalt av NFR)

Timevurdering per 2018 (diskutert med Magnus):

For ICS 3000 og ICS 5000 settes 100 % til 4800. For alle andre vanlige HPLC settes 100 % til 2400 timer. RSLC-Velos-Pro, Pep-HPLC og SEC-MALLS settes til 1600 timer. I tillegg kommer 5 kroner per time i generelle driftsutgifter. Direkte MS injeksjoner koster NOK 100.

Eksempel 2 – HPLC plattformen ved KBM

Fakturering i desember (eller ved prosjektets slutt). Eksempler fra desember 2018:

$$4205000073: 3000,7/4800 \times 240000 + 3000,7 \times 5 = 165038$$

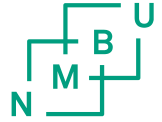
$$1205051046: 617,8/4800 \times 240000 + 126,7/2400 \times 100000 + 744,5 \times 5 = 39892$$

$$4205000097: 376,7/4800 \times 240000 + 273,2/2400 \times 100000 + 649,9 \times 5 = 33467$$

$$4205000069: 556/4800 \times 240000 + 1113,8/2400 \times 100000 + 265,6/1600 \times 300000 + 61,3/1600 \times 150000 = 1996,7 \times 5 = 139739$$

$$4205000079: 1821,8/4800 \times 240000 + 250/2400 \times 100000 + 8/1600 \times 300000 + 2079,8 \times 5 = 113406$$

Eksempel 2 – HPLC plattformen ved KBM

Obs! Driftskostnader er ikke tatt med her.

Obs! Hva med personalkostnader og mulige terskler forbundet med dette?